

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 8Csp/120/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119268162
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Salajová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:6119268162.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Zuzanou Salajovou v spore žalobcu COFIDIS SA, registračné číslo: 325 307 106, 61 Avenue Halley, Parc de la Haute Borne, 59866 Villeneuve-d' Ascq, Francúzska republika, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Einsteinova 11/3677, 851 01 Bratislava-Petržalka, IČO: 50 595 628, právne zast.: Advokátska kancelária Antovszká, s. r. o., so sídlom Bárdošova 2/A, 831 01 Bratislava-Nové Mesto, IČO: 36 866 881, proti žalovanému Z. o zaplatenie 932,28 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu titulom úroku vo výške 55,02 eur a titulom zmluvnej pokuty vo výške 4,36 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd p r i z n á v a žalobcovi vo vzťahu k žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal 15. 04. 2019 na súd žalobu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 932,28 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 932,28 eur od 02. 04. 2018 do zaplatenia a nahradiť mu trov konania a trovy právneho zastúpenia.

2. Podanú žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere č. 920166654. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5 000 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného v zmluve a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami a to formou mesačných splátok. Aktuálna výška úverového rámca bola 1 000 eur. Výška mesačnej splátky bola 35,10 eur. Splatnosť mesačnej splátky bola najneskôr k 15. dňu v mesiaci. Žalovaný čerpal finančné prostriedky iba raz v sume 872,90 eur. Nakoľko žalovaný neplnil svoje povinnosti, platiť úver riadne a včas, žalobca 02. 01. 2018 vypovedal Zmluvu o úvere. Následkom uplynutia výpovednej doby bolo ukončenie Zmluvy, na čo bol žalovaný upozornený. Výpovedná doba uplynula 01. 04. 2018. Dňa 01. 04. 2019 bola žalovaná doručená predžalobná upomienka, na ktorú žalovaný nereagoval. Nakoľko žalovaný svoju povinnosť vyplývajúcu zo Zmluvy o revolvingovom úvere doposiaľ nesplnil, žiadne splátky z úverovej zmluvy žalovaný neuhradil, žalobca sa domáha zaplatenia dlžnej sumy prostredníctvom žaloby podanej na súd.

3. Súd mal za preukázané, že došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti COFIDIS, a.s., IČO: 36 816 337 a právnym nástupcom spoločnosti sa stala spoločnosť COFIDIS SA, so sídlom 61 Avenue Halley, Parc de la Haute Borne, 59866 Villeneuve-d' Ascq, Francúzska republika, registračné číslo: 325 307 106.

4. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

5. Súd 1.inštancie vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 25.02.2020, č.k. 8Csp/120/2019-116, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 872,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 872,90 eur od 02. 04. 2018 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti súd žalobu o zaplatenie úroku vo výške 55,02 eur a zmluvnej pokuty vo výške 4,36 eur zamietol. Súd priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 87,26 % s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

6. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že zmluva o úvere obsahuje uvedenie výšky RPMN 16,15 %, avšak predpoklady použité na výpočet RPMN v zmluve uvedené nie sú, rovnako nie je uvedený ani vzorec na výpočet RPMN. Z tohto dôvodu považoval súd úver za bezúročný a bez poplatkov. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 16,15 %, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená výška RPMN 19,51 %. V zmluve je nesprávne uvedená výška RPMN, čo má podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ účinného v čase uzavretia zmluvy za následok, že úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva rovnako neobsahuje rozčlenenie splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo má tiež za následok, že je úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca si v konaní uplatnil aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 4,36 eur v zmysle zmluvy. Súd v tejto považoval žalobu za nedôvodnú vzhľadom na neurčité vyjadrenie porušenia zmluvnej povinnosti a nároku na zmluvnú pokutu v uvedenej výške, teda zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute je pre neurčitosť neplatné. Súd vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že dôvodný je nárok žalobcu na zaplatenie nesplatenj istiny úveru vo výške 872,90 eur a preto žalovaného zaviazal na zaplatenie tejto sumy. V prevyšujúcej časti, o zaplatenie sumy 55,02 eur titulom úroku a sumy 4,36 eur titulom zmluvnej pokuty súd žalobu zamietol. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 02.04.2018, teda dňom nasledujúcim po dni uplynutia výpovednej doby. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 v spojení s § 262 CSP tak, že žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 93,63 % a žalovaný v rozsahu 6,37 %, teda medzi pomerom úspechu žalobcu a žalovaného je rozdiel v rozsahu 87,26 % v prospech žalobcu, ktorému vznikol nárok na náhradu trov konania.

7. V zákonom stanovenej lehote podal proti výroku II. a III. tohto rozsudku žalobca odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Záver súdu o uvedení výška RPMN v neprospech spotrebiteľa považuje za nesprávny, nakoľko táto je v zmluve uvedená v súlade s podmienkami na výpočet RPMN. Súd pri výpočte použil kalkulačku slúžiacu na výpočet percentuálnej miery nákladov pre spotrebiteľský úver dostupnú na webovej stránke, pričom dospel k výške RPMN 19,15 %. Žalobca na výpočet výšky RPMN použil rovnakú kalkulačku ako súd, pričom pri svojom výpočte dospel RPMN vo výške 16,15 %. Výška RPMN dojednaná v zmluve teda korešponduje s výškou RPMN určenou v súlade s podmienkami na výpočet. Nakoľko zmluva obsahuje dojednanie o RPMN a jeho výška je správna, bola splnená zákonná požiadavka jednej z obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy, preto nemožno úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. K nesprávnemu právnomu posúdeniu došlo aj pri zhodnotení absencie rozpisu splátok, nakoľko relevantná smernica uvádza iba povinnosť uviesť výšku, počet a frekvenciu splátok bez ďalších požiadaviek. Súd dospel k nesprávnemu záveru, že dojednanie zmluvnej pokuty je pre neurčitosť neplatné. Zmluvná pokuta vo výške 1,2625 % mesačne z každej dlžnej splátky úveru pri porušení povinnosti splácať úver riadne a včas. Žalobca má nárok na zaplatenia zmluvnej pokuty, ak sa žalovaný s úhradou splátky dostane do omeškania viac ako 12 dní od jej splatnosti. Zmluvná pokuta je preto určitá a primeraná s ohľadom na výšku dlhu, ako aj povinnosť, ktorú zabezpečovala. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku II. a III. a v tejto časti vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 03.12.2020, č.k. 3CoCsp/43/2020-157 zrušil rozsudok vo výroku II. a III. a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu previ inštancie na ďalšie konania a nové rozhodnutie. V bode 16. odôvodnenia uznesenia uviedol, že úlohou súdu prvej inštancie bude vo veci opätovne rozhodnúť o vyššie naznačených intenciách. Je potrebné sa vyrovnáť s obligatórnymi náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere a následkami ich absencie podľa ust. § 9 v spojení s § 11 ZoSÚ v znení v čase účinnosti zmluvy s ohľadom na odvolacím súdom posúdenú výšku RPMN a opätovné posúdenie

primeranosti a určitosť zmluvnej pokuty. Rozhodnutie odôvodní v súlade s ust. § 220 CSP tak, aby z neho bola zrejmä úvaha súdu a pôsobilo presvedčivo.

9. . V danom prípade je predmetom konania zaplataenie sumy 402,57 eur s prísl. S poukazom k uvedenému súd 05. 02. 2021 v súlade s § 297 a § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku vyhlásil v danej veci rozsudok bez nariadenia pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo uverejnené na úradnej tabuli tunajšieho súdu 09.02.2021.

Podľa § 297 Civilného sporového poriadku, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,

b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000,- eur.

Podľa § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

10. Keďže boli splnené zákonné podmienky, súd v danej právnej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

11. Súd 1. inštancie po vrátení veci vykonal dokazovanie podľa usmernenia odvolacieho súdu, najmä oboznámením sa s obsahom spisu najmä, zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere z 13. 07. 2017, výpoveďou zmluvy o úvere a zánikom poistenia, výpisom z účtu žalovaného, výzvou na úhradu, vyjadrením žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav veci.

12. V prejednávanom spore bolo nesporné, že medzi stranami bola dňa 13. 07. 2017 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom revolvingovom úvere s výškou úverového rámca 5 000 eur, pričom aktuálna výška úverového rámca bola dohodnutá vo výške 1000 eur, a to za podmienok dohodnutých v Zmluve. Zmluva bola uzatvorená na kúpu tovaru u predajcu uvedeného v Zmluve. Prvé čerpania úveru teda bolo viazané na nákup tovaru. Cena tovaru bola 872,90 eur, žalobca financoval celú výšku kúpnej ceny tovaru prostredníctvom úveru. Úver bol žalovanému poskytnutý vo výške 872,90 eur pri fixnej výške úrokovej sadzby 15,08 % p. a., RPMN predstavovala 16,15 %, priemerná RPMN bola 10,94 %. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 30 mesačných splátkach po 35,10 eur s tým, že splatnosť mesačnej splátky bola k 15. dňu v mesiaci. Prvá mesačná splátka bola splatná 15. 08. 2017. Konečná splatnosť úveru bola 15. 01. 2020. Celková čiastka k zaplataeniu bola 1 053 eur.

13. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva o úvere neobsahuje podstatné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k), l) zák. č. 129/2010 Z. z, preto je úver podľa § 11 ods. 2 písm. b) tohto zákona bez úrokov a poplatkov. Žalobca si v konaní uplatnil aj nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty v sume 4,36 eur a to v zmysle Zmluvy. Súd aj v tejto časti považoval žalobu za nedôvodnú. Na základe uvedeného súd mal za to, že v danej veci dohoda o zmluvnej pokute pre neurčitosť je neplatná, preto súd žalobu v tejto časti, vrátane úroku z omeškania, zamietol. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že dôvodný je iba nárok žalobcu na zaplataenie nesplatenej istiny úveru vo výške 872,90 eur a preto žalovaného zaviazal na zaplataenie tejto sumy. V prevyšujúcej časti, t. j. o zaplataenie sumy 55,02 eur titulom úroku a sumy 4,36 eur titulom zmluvnej pokuty, súd žalobu zamietol. Priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 87,26 % s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

14. Žalobca proti zamietavému výroku, výroku o trovách konania podal odvolanie a odvolací súd zrušil rozsudok vo výroku II. a III. a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Premetom konania tak ostal už len výrok, ktorým súd žalobu o zaplataenie úroku vo výške 55,02 eur a zmluvnej pokuty vo výške 4,36 eur zamietol a výrok o trovách konania, preto súd prvej inštancie v rámci usmernení odvolacieho kraja vykonal dokazovanie, či zmluva obsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o

spotrebiteľskom úvere a následkami ich absencie podľa § 9 v spojení s § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. a opätovne posúdil primeranosť a určitosť zmluvnej pokuty.

16. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),

17. Súd teda opätovne realizoval výpočet RPMN, avšak použil rovnakú kalkulačku ako žalobca a odvolací súd a pri svojom výpočte súd 1. inštancie zistil, že RPMN je vo výške 16,15 %. Teda RPMN bola v zmluve uvedená v správnej výške. Preto súd po opätovnom výpočte dospel k záveru, že RPMN je v zmluve uvedená v správnej výške a teda nemá za následok, že úver je bez úrokov a bez poplatkov podľa § 11 ods. 2 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. Keďže úver nie je bez úrokov a poplatkov, preto žalobcovi priznal aj úroky v sume 55,02 eur.

18. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

19. Súd sa ďalej zaoberal primeranosťou a určitosťou zmluvnej pokuty. Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere v čl. 7 bod 7.2 ustanovuje oprávnenie žalobcu požadovať od žalovaného zmluvnú pokutu vo výške 1,2625 % mesačne z každej splátky revolvingového úveru, s ktorou sa klient dostal do omeškania o viac ako 12 dní a náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

17. Zmluvná pokuta ako jeden zo zabezpečovacích prostriedkov je upravená v § 544 a 545 Občianskeho zákonníka. Zmluvná pokuta je peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade, že nesplní svoju zmluvnú povinnosť, i keď porušením takto zabezpečenej povinnosti nevznikne veriteľovi škoda (§ 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Zmluvnou pokutou možno zabezpečovať akúkoľvek právnu (zmluvnú alebo zákonnú) povinnosť, ktorá sa môže týkať peňažného alebo iného plnenia. Zákon teda nevylučuje možnosť dojednávania zmluvnej pokuty za omeškanie s plnením peňažného záväzku. Dohoda o zmluvnej pokute musí mať obligatórne písomnú formu. Jej nevyhnutnou náležitosťou je uvedenie výšky pokuty, prípadne aspoň spôsob, akým bude stanovená (§ 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Výška zmluvnej pokuty nie je v Občianskom zákonníku upravená a nestanovuje sa tu ani spôsob jej určenia. Dojednanie jej výšky či spôsobu určenia je teda vecou dohody účastníkov.

Účelom zmluvnej pokuty zakotvenej v ustanovení § 544 a 545 Občianskeho zákonníka je donútiť dlžníka hrozbou majetkovej sankcie k riadnemu splneniu záväzku. Zmluvná pokuta teda predovšetkým predstavuje hrozbu dlžníkovi, že pokiaľ nesplní svoju (najmä) zmluvnú povinnosť, vznikne mu povinnosť poskytnúť pre tento prípad dojednané plnenie t.j. pokutu. Dojednaná zmluvná pokuta má teda v prvom rade čeliť porušeniu povinnosti (funkcia prevenčná) lebo ak bude zabezpečená povinnosť plnená, bola hlavná funkcia zmluvnej pokuty vyčerpaná. Vedľa toho má zmluvná pokuta i funkciu reparačnú (uhradzovaciú), lebo jej zmyslom je tiež reparaovať na strane veriteľa ujmu, ktorá mu vznikla v dôsledku porušenia povinnosti zo strany dlžníka. Zároveň však v sebe zmluvná pokuta môže zahrňovať i ďalšie čiastky, ktoré predstavujú trest (sankciu) pre toho, kto povinnosť porušil, čo vyplýva z výslovného znenia ustanovenia § 544 Občianskeho zákonníka, ktoré povinnosť hradiť zmluvnú pokutu činí nezávislou na vzniku škody. Inými slovami povedané, zmluvná pokuta je peňažitá čiastka, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade, že nesplní svoju zmluvnú povinnosť, na ktorú je pokuta viazaná a to bez ohľadu na to, či porušením povinností vzniká veriteľovi škoda.

20. Nakoľko žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas, keďže nezaplatil žiadnu splátku, žalobca uplatnil sankciu spojenú s porušením zmluvnej povinnosti, ktorou je danom prípade zmluvná pokuta. Medzi účastníkmi bola dojednaná zmluvná pokuta vo výške 1,2625 % mesačne z každej splátky revolvingového úveru, s ktorou sa klient dostal do omeškania viac ako 12 dní. Takto určená zmluvná pokuta je určená jednoznačne a určito, nakoľko bola dohodnutá ako sankcia za porušenie konkrétnej povinnosti, a to povinnosti splácať úver riadne a včas. Zároveň žalobca vyúčtoval zmluvnú pokutu za obdobie od 08/2017 do 11/2017 v celkovej sume 4,36 eur, pričom nesplatený úver je vo výške 872,90 eur. Teda výška zmluvnej pokuty k výške dlhu je primeraná, a to aj s ohľadom na význam a hodnotu zabezpečovaných povinností. Keď teda pri skúmaní platnosti dojednania o zmluvnej pokute z hľadiska dobrých mravov je nutné uvážiť funkcie zmluvnej pokuty (preventívnu, uhradzovaciu a sankčnú), potom v danom prípade nebolo možné dôjsť k inému záveru, než, že zmluvná pokuta bola dojednaná platne. Preto súd priznal žalobcovi aj uplatnenú zmluvnú pokutu vo výške 4,36 eur.

21. Súd tak žalobcovi priznal celý žalobou uplatnený nárok a okrem istiny 872,90 eur s príslušným úrokom z omeškania, priznal aj úrok vo výške 55,02 eur, nakoľko po doplnení dokazovania dospel k záveru, že zmluva obsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti v § 9 ods. 2 písm. k) a úver nie je bez úrokov a poplatkov. Rovnako súd po doplnení dospel k záveru, že zmluvná pokuta bola dojednaná platne, nakoľko bolo dostatočne určitá a tiež primeraná k výške dlžnej sumy.

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 932,28 eur s prísl. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, nakoľko žalobcovi priznal všetky žalobcom uplatnené nároky, a to istinu v sume 872,90 eur, úrok v sume 55,02 eur a tiež zmluvnú pokutu v sume 4,36 eur. Žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 100 %, žalobcovi tak vznikol nárok na náhradu trov konania.

Vzhľadom na plný úspech žalobcu v konaní, súd v zmysle uvedených zákonných ustanovení priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.